ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24-94 & 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΗ 1

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

13 ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1956
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΑ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 3492

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΕΙΣ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ

Η Μ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ ΚΑΤΗΓΓΕΙΛΕΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ο.Η.Ε. ΟΤΙ Η ΕΛΛΑΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΝ!

ΛΥΣΣΩΔΕΙΣ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΔΙΑ Ν' ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ

ΘΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ ΔΙ' ΕΠΙΘΕΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΗΝΩΜ. ΕΘΝΗ

Η ΕΞΑΛΛΟΣ ΤΡΙΑΝΔΡΙΑ ΗΝΤΕΝ - ΛΟΥΝΤ - ΜΠΟΥΝΤ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ Μ. Βρετανία ἐζήτησε χθὲς ὅπως εἰς τὴν προσωρινὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ Ο.Η.Ε. ἐγγραφῇ θέμα ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὑποστήριξις ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος τῆς τρομοκρατίας ἐν Κύπρῳ». Ἡ αἴτησις αὕτη ὑπεβλήθη δι' ἐπισήμου ἐπιστολῆς, ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν γεν. γραμματέα τοῦ Ο.Η.Ε.

Τὸ κείμενον τῆς ἐπιστολῆς δὲν ἀνακοινώθη μέχρι τῆς στιγμῆς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος ἀγγέλλει πομπωδῶς τὰ ἑξῆς σχετικῶς μὲ τὸ Κυπριακὸν ζήτημα: Πρῶτον, τὴν προχθεσινὴν ἔγκρισιν τῆς ἀποικιακῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τὸ συνέδριον τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος. Δεύτερον, τὴν δήλωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποικιῶν κ. Λέννοξ Μπόϋντ ὅτι ἡ αὐτοκρατορία ὄχι μόνον δὲν διαλύεται, ἀλλὰ ἐπεκτείνεται—δήλωσιν ἡ ὁποία προεκάλεσε καγχασμοὺς εἰς ὅλας τὰς πρωτευούσας. Τρίτον, δήλωσιν τοῦ κ.Μπόϋντ ὅτι θὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν Κύπρον σύνταγμα αὐτοκυβερνήσεως, ἀλλὰ μετὰ τὴν «ἀποκατάστασιν τῆς τάξεως». Τέταρτον, τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ Χάρντιγκ περὶ συλλήψεως ἕξη ἡγετικῶν στελεχῶν τῆς ΕΟΚΑ εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Κυρηνείας κατὰ τὰς προσφάτους ἐπιχειρήσεις καὶ περὶ κρατήσεως 50 ὑποπτων. Πέμπτον, πληροφορίας ἐκ Λευκωσίας περὶ ἐνάρξεως νέων μεγάλων ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων βορείως τῆς Λευκωσίας αὐτὴν τὴν φοράν.

Ὁ συντηρητικὸς τύπος ἐπιχειρεῖ νὰ μειώσῃ τὴν δραματικότητα τῆς ἀγγλικῆς θέσεως εἰς τὴν Κύπρον, οἱ γνωρίζοντες ὅμως τὰ πράγματα οὐδέτεροι παρατηρηταὶ ἀποφαίνονται ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις βαδίζει πρὸς τὴν πλήρη ἧττάν εἰς τὸ Κυπριακόν. Χαρακτηριστικῶς ἀναφέρεται ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἔχουν συλλάβει κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον μόνον τρεῖς ἐκ τῶν ἐπικεκηρυγμένων, ἐκ τούτων δὲ ὁ ἕνας διέφυγεν, ὅταν ἔγινεν ἡ τολμηρὰ ἐπίθεσις τῆς ΕΟΚΑ εἰς τὸ δημοτικὸν νοσοκομεῖον τῆς Λευκωσίας. Ἑπομένως, μὲ τὸν συλληφθέντα εἰς τὴν Κυρήνειαν, κρατοῦν εἰς χεῖρας των δύο ἐπικεκηρυγμένους, ἐνῶ 44 Κύπριοι ἔχουν ἐπικηρυχθῆ ἔναντι ποσοῦ 5.000 λιρῶν ἕκαστος.

Ὡρισμέναι πληροφορίαι ἐκ Λευκωσίας ἀναφέρουν ὅτι ὁ Ἀνδρέας Χαραλάμπους καὶ τινες ἄλλοι ἐκ τῶν φερομένων ὡς αἰχμαλώτων τῆς ληξάσης ἐκκαθαριστικῆς ἐπιχειρήσεως, συνελήφθησαν πρὸ καιροῦ εἰς ἄλλην περιοχὴν καὶ ἀνακοινοῦνται τώρα ἀπὸ τὰς ἀρχὰς πρὸς κάλυψιν τῆς οἰκτρᾶς ἀποτυχίας τῆς ἐπιχειρήσεως. Ἡ ἀοριστολόγος μνεία τῆς κυριεύσεως ὅπλων καὶ πυρομαχικῶν χωρὶς συγκεκριμένα στοιχεῖα ἐνισχύει τὴν ἄποψιν αὐτὴν τῆς παρουσιάσεως παλαιῶν αἰχμαλώτων ὡς αἰχμαλώτων τῆς οἰκτρῶς ἀποτυχούσης ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὸ Λονδίνον ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ ἀδιάλλακτος τριὰς Ἤντεν—Δούντ—Μπόϋντ, ἀναβαπτισμένη εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Συντηρητικοῦ κόμματος, ἐπιμένει εἰς τὴν τυφλὴν πολιτικήν της ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ματαίως ἐλπίζουσα νὰ ἐξουδετερώσῃ μέρος τῶν δεινῶν, τὰ ὁποῖα τῆς ἐστοίχισεν ἡ παγωλεθρία τοῦ Σουέζ. Παρὰ ταῦτα ἡ παρουσιαζομένη ὡς σιδηρᾶ δῆθεν ἑνότης εἰς τὸ Συντηρητικὸν κόμμα εἶναι φαινομενικὴ καὶ ἀποτελεῖ τελευταίαν πίστωσιν πρὸς τὴν ἑξάλλον τριανδρίαν τοῦ κόμματος.

ΗΝ. ΕΘΝΗ. Ἐνῶ εἰς τὸ προσκήνιον τῆς διπλωματικῆς δραστηριότητος τῶν Ἡν. Ἐθνῶν εὑρίσκεται τὰς τελευταίας ἡμέρας ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σουὲζ καὶ αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐπίλυσιν αὐτῆς, ἐκ παραλλήλου μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα εὑρισκομένων ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἰδίως δὲ τῶν δυτικῶν δυνάμεων, πραγματοποιοῦνται συνεχῶς ἀνταλλαγαὶ γνωμῶν καὶ ἐπὶ ἄλλων κρισίμων θεμάτων, ὡς εἶναι τὸ Παλαιστινιακὸν καὶ τὸ Κυπριακόν. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἀπασχολεῖ ὅλως ἰδιαιτέρως τοὺς Ἀμερικανούς.

Ἀναφορικῶς μὲ τὸ Κυπριακόν, οἱ Βρεταννοὶ καταβάλλουν ἐπισταμένην προσπάθειαν ὅπως δημιουργήσουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι μέχρι τοῦ Νοεμβρίου πολλὰ πράγματα θὰ ἔχουν μεταβληθῇ καὶ ὅτι ἡ Γεν. Συνέλευσις θὰ εὑρεθῇ ἐνώπιον ἐντελῶς «νέας φάσεως» τοῦ ζητήματος, ἐπιβαλλούσης «ἐπιφυλακτικότητα» ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, ὥστε τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη νὰ δυνηθοῦν νὰ φθάσουν «ἐξελικτικῶς» εἰς ἱκανοποιητικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος.

Κατὰ τὴν γνώμην ἐξ ἄλλου καλῶς πληροφορημένων διπλωματικῶν παρατηρητῶν, ἡ Μεγ. Βρεταννία προτίθεται νὰ πράξῃ πᾶν τὸ δυνατόν, προκειμένου νὰ ἐπιτύχῃ τρία τινὰ μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς προσεχοῦς Γεν. Συνελεύσεως τῶν Ἡν. Ἐθνῶν, ἤτοι:

1) Νὰ περιορίσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον τὴν δρᾶσιν τῆς ΕΟΚΑ.

2) Νὰ δημιουργήσῃ εἰς τὴν διεθνῆ Κοινὴν Γνώμην τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κατέχεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν «λογικῆς» ἐπιλύσεως τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «Συντάγματος» τοῦ λόρδου Ράντκλιφ καὶ

3) Ν' ἀσκήσῃ ἠθικὴν πίεσιν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέρας διαδόσεως «ἐγγράφων» ἐμφανιζόντων τὴν ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὡς ὑποκινοῦσαν τὸ κίνημα ἀνταρσίας τοῦ κυπριακοῦ Λαοῦ κατὰ τῆς ἀποικιακῆς διοικήσεως.

Κατὰ τοὺς ἰδίους ἐγκύρους παρατηρητάς, ἡ Μεγ. Βρεταννία πρόκειται τὴν φορὰν αὐτὴν νὰ δώσῃ τὸ προβάδισμα τῆς κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιθέσεως ἐντὸς τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐνῶ ἐκ παραλλήλου διὰ τῆς Τουρκίας τὸ Λονδῖνον θὰ ἐπιδιώξῃ νὰ ἀσκήσῃ ἰσχυρὰν πίεσιν ἐπὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως.

ΔΙ' ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΕΝ ΑΠΕΔΕΧΘΗ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΙΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΟΡΗΓΙΑΣ

Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΑΥΛΙΚΩΝ

"ΠΑΣ ΤΙΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ,,

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέστειλε πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κ. Καραμανλῆν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, ἡ ὁποία καὶ ἀνακοινοῦται κατόπιν ἀδείας τοῦ Βασιλέως:

«Ἀνάκτορα 12)10)1956

Φίλε κ. πρόεδρε,

»Ἐπιθυμῶ διὰ τῆς παρούσης νὰ ἐκφράσω ὑμῖν τὰς θερμάς μου εὐχαριστίας διὰ τὰς ἐνεργείας σας καὶ τὴν πλήρη κατανόησιν, τὴν ὁποίαν ἐπεδείξατε περὶ τὸ ζήτημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς Βασιλικῆς χορηγίας. Ἤδη, σᾶς ἐπιστρέφω ὑπογεγραμμένον τὸ σχετικὸν νομοθετικὸν διάταγμα.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐπιθυμῶ νὰ ὑπογραμμίσω ὅτι ἡ Βασιλικὴ χορηγία παρέχεται εἰς τὸν Βασιλέα διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἐμφάνισιν αὐτοῦ ὡς Βασιλέως καὶ ὄχι διὰ τὰς προσωπικάς του ἀνέσεις. Ἡ ἱστορία τῆς Βασιλικῆς δυναστείας, ἀπὸ τοῦ πάππου μου καὶ ἐντεῦθεν, ἀποτελεῖ ἀψευδῆ τοῦ πράγματος μαρτυρίαν. Τὸ ἑκάστοτε ὕψος τῆς Βασιλικῆς χορηγίας ὁρίζεται βεβαίως ὑπ' εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως, ἐπειδὴ αὕτη συνδέεται πρὸς τὰς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ὡς Ἀγωτάτου Ἄρχοντος καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὡς διεθνοῦς παραστάτου, ὑποχρεώσεις τοῦ Βασιλέως, θὰ ἐπεθύμουν δὲ ὅπως αὕτη καθορίζεται μακρὰν παντὸς θορύβου καὶ ἄνευ ἀμφισβητήσεων. Τοῦτο ὅμως, ὡς παρατηρεῖται ἀπὸ τὰ πρακτικὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἐξουσιοδοτήσεως, δὲν συνέβη ἐν προκειμένῳ καὶ δι' αὐτὸ ἡ θέλησίς μου εἶναι ὅπως, ἀνεξαρτήτως τῶν ἀναγκῶν τῆς Αὐλῆς, μὴ ἀποδεχθῶ τὴν καθορισθεῖσαν αὔξησιν τῆς χορηγίας καὶ παρακαλῶ ὅπως αὕτη μὴ ἀναγραφῇ εἰς τὸν προϋπολογισμόν.

»Κατόπιν τούτου, δίδω εἰς τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὰς ἀπαιτουμένας ἐντολάς, ὅπως, ἀποφασισθησομένων ριζικῶν μεταβολῶν εἰς τὴν Ἀνακτορικὴν ζωήν, περιορισθοῦν αἱ δαπάναι εἰς τὸ ἐλάχιστον ὅριον.

»Τὴν ἄρνησίν μου ταύτην οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον πρέπει νὰ ὑπολάβητε κ. Πρόεδρε ὡς διαφωνίαν ἐπὶ τῆς δοθείσης παρ' ὑμῶν λύσεως, ἐφ' ὅσον αὕτη ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τῆς Αὐλῆς, τὰς ὁποίας αἱ ἁρμόδιαι Ἀνακτορικαὶ ὑπηρεσίαι σᾶς κατέστησαν ἀπὸ μακροῦ γνωστάς.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἐγερθέντα περὶ τοὺς αὐλικοὺς θόρυβον, ἐπιθυμῶ νὰ σημειώσω ὅτι ἡ συμμετοχὴ αὐτῶν εἰς διάφορα Συμβούλια, χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐγένετο ἐν γνώσει ὅλων τῶν μεταπολεμικῶν κυβερνήσεων καὶ παρ' οὐδενὸς μέχρι σήμερον ἠγέρθη ζήτημα ἀπαραδέκτου.

»Εἶμαι βέβαιος ὅτι τὰ ὑπηρετοῦντα εἰς τὰ Ἀνάκτορα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐξεπλήρωσαν εὐόρκως τὰ καθήκοντά των ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, θὰ ἠρνοῦντο τὰ ἴδια νὰ δεχθῶσι παρομοίους διορισμούς, ἐὰν ἐκράτει εἰς τὴν χώραν μας ἡ ἀντίληψις τοῦ ἀσυμβιβάστου. Ἤδη, ὅμως καθιερώθη τοῦτο καὶ πᾶς τις ὀφείλει νὰ ὑποταχθῇ ἀπέναντι τοῦ νόμου.

»Ἐκφράζω πρὸς τούτοις τὰ πρὸς ὑμᾶς κ. Πρόεδρε αἰσθήματα ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

Παῦλος Β'»

Η ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΘΑΡΡΑΛΕΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Οἱ πολιτικοὶ κύκλοι σχολιάζοντες τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Βασιλέως, ἐχαρακτήριζον αὐτὴν ὡς θαρραλέαν χειρονομίαν τοῦ Ἀνακτος πρὸς ματαίωσιν τῶν προσδοκιῶν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ ὁποία ἤλπιζε διὰ τῆς πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ θέματος τῆς Βασιλικῆς χορηγίας, ὅτι θὰ προεκάλει διαφωνίαν Στέμματος καὶ Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως παραίτησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἡ ἐπιστολή, προσέθετον, ἀποκαλύπτει ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις, καπηλευομένη κομματικῶς τοὺς θεμελιώδεις δεσμοὺς τοῦ Συντάγματος, ἐπεζήτησε νὰ δημιουργήσῃ θόρυβον περὶ τοῦ Στέμματος, μὲ μοναδικὸν σκοπὸν τὴν δημιουργίαν πολιτικοῦ θέματος καὶ Κυβερνητικοῦ, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας ἀντιμετωπίζεται ἓν μέγα ἐθνικὸν θέμα, τὸ Κυπριακόν.

Ὁ Βασιλεὺς ὅμως, προσέθετον, διὰ τῆς θαρραλέας χειρονομίας Του, ἐξεδήλωσε καὶ πάλιν τὴν ἐμπιστοσύνην Του πρὸς τοὺς ὑπευθύνους συμβούλους Του καὶ ἔθεσεν ἅπαξ διὰ παντὸς τέρμα εἰς τὸν θόρυβον, τὸν ὁποῖον ἐδημιούργησε σκοπίμως ἡ Ἀντιπολίτευσις.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΔΕΧΘΗ ΚΑΙ ΧΘΕΣ ΤΟΝ κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη εἰς συνεργασίαν τὸν Πρωθυπουργὸν κ. Καραμανλῆν, παρὰ τοῦ ὁποίου καὶ ἐνημερώθη ἐπὶ ὡρισμένων ἐσωτερικῶν ζητημάτων.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ ΠΑΡΑ ΤΩ ΒΑΣΙΛΕΙ

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 12ην μεσημβρινὴν χθὲς ἐγένετο ἡ ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων πρὸς τὸν Βασιλέα, τοῦ πρεσβευτοῦ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς κ. Ἄλλεν. Κατὰ τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ οἱ αὐλικοὶ τῆς ὑπηρεσίας.

ΔΙΑ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΤΩΝ

ΟΙ ΒΡΕΤΑΝΝΟΙ ΣΤΕΛΛΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΧΟΝΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΝ ΤΩΝ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΝΟΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ ἐφημερὶς «Νιοῦ Γιόρκ Πόστ» ἐδημοσίευσεν ἐπιστολὴν ἀναγνώστου της ὑπὲρ τῆς Κύπρου ὑπὸ τὸν τίτλον «Μαχηταὶ τῆς Ἐλευθερίας».

Ἀπηχοῦσα κατά κάποιον τρόπον τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ἀμερικῆς, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον κυρίως, διότι καταδικάζει τὰ σκληρὰ μέτρα βίας τῶν Ἀγγλων εἰς τὴν νῆσον. Ὁ ἀμερικανὸς ἀναγνώστης γράφει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ὁ στρατάρχης Χάρντιγκ ἔχει ἤδη τώρα στείλει εἰς τὴν ἀγχόνην ὀκτὼ Κυπρίους ἀγωνιστὰς τῆς ἐλευθερίας. Δικαιολογημένως λοιπὸν ἐκέρδισε τὸν τίτλον τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 1 δημίου. Δὲν εἶναι ὅμως ὁ μοναδικὸς εἰς τὴν σύγχρονον βρεταννικὴν ἱστορίαν. Ὁ κόσμος εἶδε παρομοίους αἱματοβαμμένους δυνάστας, καὶ εἰς τὴν Παλαιστίνην, τὴν Ἰρλανδίαν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Αἴγυπτον, τὸ Ἰσραὴλ καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας ἀκόμη ἀποικίας, αἱ ὁποῖαι ἐπολέμησαν διὰ τὴν ἐλευθερίαν των.

«Οἱ Ἄγγλοι ἕνα πρᾶγμα δὲν ἀντελήφθησαν μέχρι στιγμῆς: Ὅτι μαζὶ μὲ τοὺς ἥρωας τῆς Κύπρου στέλλουν εἰς τὴν ἀγχόνην καὶ αὐτὴν τὴν ἰδίαν τὴν χώραν των ὅπως καὶ τὸν ἰμπεριαλισμόν των. Ἐπὶ πόσον ἀράγε χρόνον θὰ ἀνέχεται ἡ πολιτισμένη ἀνθρωπότης τὴν θλιβερὰν ταύτην κατάστασιν;»

Καὶ καταλήγει: «Νομίζω ὅτι τὸ Στέητ Ντηπάρτμεντ εἶναι καιρὸς νὰ σκεφθῇ μὲ περισσότερον ἐνδιαφέρον τὸν Κυπριακὸν λαὸν καὶ νὰ βοηθήσῃ τὴν μαρτυρικὴν νῆσον εἰς τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθερίας της. Οὕτω θὰ κερδίσωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ Ἀμερικανοὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀνθρώπων, ἀποδεικνύοντες ὅτι πιστεύομεν εἰς τὰς ἐλευθερίας, ἐκείνας, τὰς ὁποίας ἐξηγγείλαμεν ὅταν ἀγωνιζώμεθα κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον».

ΤΙ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Ὁ Γαλλικὸς Τύπος παρακολουθεῖ μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τὴν ἐν Κύπρῳ κατάστασιν. Ἐκτὸς τῆς πλουσιωτάτης σχετικῆς εἰδησεογραφίας, ἀφιερώνει καὶ σχόλια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπικρίνει τὴν ἀγγλικὴν τακτικὴν εἰς τὴν νῆσον. Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ σχόλιον τῆς ἐφημερίδος «Λά Κρουά».

«Ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, γράφει, μὲ τὴν ἐπιμονήν της εἰς τὴν ἀδιαλλαξίαν, καταντᾶ ἀνόητος. Ἐδημιούργησεν ἐχθρότητας ὄχι μόνον εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου. Τόσον ἡ ἀντιπολίτευσις ὅσον καὶ ἰδικοί της βουλευταὶ συμβουλεύουν καθημερινῶς μίαν νέαν προσπάθειαν πρὸς εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τοῦ Κυπριακοῦ. Πλὴν ὅμως, ὁ κ. Ἤντεν καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ἐξακολουθοῦν νὰ παραμένουν ἀδιάφοροι εἰς τὴν φωνὴν ταύτην τῆς λογικῆς.

»Αἱ ὠμότητες, ποὺ διαπράττουν εἰς βάρος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ—συνεχίζει ἡ «Λὰ Κρουὰ»—εἶναι ἀπαράδεκτοι. Ὁ ἀποκλεισμὸς ὁλοκλήρων συνοικιῶν καὶ ἡ ταλαιπωρία εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκειται οἱ κάτοικοι, εἶναι ἕνα μέτρον ἐντελῶς ἀπάνθρωπον. Καὶ προσθέτει: Μία λύσις ὑπάρχει διὰ τὸ ἀδιέξοδον τοῦ Κυπριακοῦ. Νὰ κληθῇ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος διὰ νέας διαπραγματεύσεις».

ΘΕΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΟΧΗ

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Γιορτάζοντες τὰ ἑκατόν πενῆντα χρόνια ἀπὸ τὴ γέννηση τοῦ Χάνς—Κρίστιαν Ἄντερσεν, τοῦ μεγάλου δημιουργοῦ τῶν παραμυθιῶν καὶ τῶν ὡραίων διηγημάτων, ἀναλογιζόμαστε ἐὰν ἡ σύγχρονη ἐποχή, ποὺ ὁ μηχανικὸς πολιτισμὸς ἔχει μεταβάλει τὴ μορφὴ τῆς ζωῆς, τὸ παραμύθι συγκινεῖ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐὰν ἐνδείκνυται γιὰ ψυχαγωγικὸ καὶ παιδαγωγικὸ μέσον. Κι' ἄν ποῦμε πὼς αὐτὸ ἀληθεύει, τότε, ποιὰ θὰ εἶναι τὰ παραμύθια, δηλαδὴ, τὸ ἐσωτερικὸ περιεχόμενο καὶ ὁ μῦθος τους, μιὰ καὶ ἡ κάθε ἐποχὴ ἔχει τὰ ἐνδιαφέροντά της, τοὺς τύπους τῶν ἡρώων της, τὰ «ἐφφὲ» καὶ τὰ ντεκὸρ τῆς σκηνοθεσίας;

Τὸ πρόβλημα, ἄν καὶ δὲν εἶνε καὶ τόσο δύσκολο, εἶναι ὅμως σύνθετο. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ δώσει μιὰ καὶ ὁριστικὴ ἀπάντηση, γιατὶ βρισκόμαστε στὴν μεταβατικὴ περίοδο τοῦ πολιτισμοῦ καὶ οἱ γενιὲς ἔχουν διχοτομηθῆ. Ἡ παλὴὰ γενιὰ, δηλαδὴ ὁ παποῦς καὶ ἡ γιαγιὰ, ποὺ εἶναι καὶ οἱ ζωντανὲς πηγὲς τῆς ἀφηγήσεως παραμυθιῶν, ὅσο κι' ἄν ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς ἔκανε θαύματα, αὐτοὶ μένουν στὴν ἐποχὴ τους καὶ οἱ ἱστορίες τους, εἶναι ἱστορίες τῆς ἐποχῆς τους, μιᾶς ἐποχῆς διαφορετικῆς ἀπὸ τὴ σημερινὴ. Κατόπιν τὰ παιδιὰ ποὺ ἀκοῦνε τὰ παραμύθια, τὰ κάπως μεγαλύτερα ποὺ ἐννοοῦν καὶ ὑποβάλλουν τὰ δύσκολα ν' ἀπαντηθοῦν ἐρωτήματα, ζοῦν σ' ἄλλη ἀτμόσφαιρα μηχανικῆς ζωῆς Κι' ἐδῶ ἀκόμα θὰ μπορούσαμε νὰ κάνουμε ἄλλη μιὰ διαχώριση. Ἔχουμε τὰ παιδιὰ τῶν μεγαλουπόλεων ποὺ σφίζει ὁ τεχνικὸς πολιτισμὸς, ἡ πυρετικὴ κίνηση καὶ τὰ παιδιὰ τῶν μικρῶν πόλεων καὶ ἰδιαιτέρως τῶν χωριῶν, ποὺ ζοῦνε στὴν ἐποχὴ τῆς συγκοινωνίας μὲ ἄλογα καὶ τοῦ γραφικοῦ νερόμυλου.

Ἄλλη ἡ ζωὴ τοῦ ἑνὸς παιδιοῦ, ἄλλη ἡ ζωὴ τοῦ ἄλλου. Τοὺς πολύχρωμους καταράχτες τοῦ τεχνικολὸρ τῆς τηλεοράσεως καὶ τῶν φωτισμένων διαφημίσεων ποὺ πλουτίζουν τὴ νύχτα καὶ γεμίζουν τὴ φαντασία τοῦ παιδιοῦ τῆς πόλεως μὲ χρωματώσεις ἀμέτρητες, τὶς ἀντικαθιστᾶ ἔξω στὸ χωριὸ ἡ βλάστηση, τὰ κελαρύζοντα νερά, οἱ πηγὲς τῆς ὀμορφιᾶς καὶ τῆς χάρης. Τὸ παραμύθι βασικὰ εἶναι ποιητικὸ δημιούργημα. Ἡ ποίηση λυρικὴ «στὴν οὐσία της, βέβαια, προκειμένου γιὰ παιδιὰ, ἔχει ἀτονήσει στὴν ἐποχὴ μας καὶ μόνο τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι (ἐδῶ μιλᾶμε γιὰ τὸν τόπο μας) καὶ ἡ εἰδυλλιακὴ ἀτμοσφαῖρα τοῦ χωριοῦ ἀνασταίνουν στίχους καὶ ἐξωθουν τὴ φαντασία σὲ ποιητικὰ ἐπίπεδα.

Τὸ παραμύθι τουλάχιστον ἀπὸ τὴν ἐμπερία ποὺ μᾶς ἄφησαν οἱ ἄλλοι αἰῶνες, εἶναι ἀπαραίτητο στὴ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ, στὴ διάπλασή του, στὴ διεύρυνση τῶν πνευματικῶν του ὁριζόντων. Τὸ παραμύθι, δηλαδὴ ὁ ὡραῖος μῦθος, εἶναι ὅπως ἕνα ὡραῖο τραγοῦδι, ἕνα κανάκι, μιὰ νυχτερινὴ ἐξομολόγηση κάποιου ὡραίου αἰσθήματος. Τὸ παραμύθι στὸ παιδὶ, δηλαδὴ στὸν ἄνθρωπο ποῦ διανύει τὰ πρῶτα πνευματικὰ βήματα, ποὺ πρωτοέρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ τὴ ζωὴ, σ' ὅ,τι τὴ συνθέτει σὰν ἔννοια συναισθηματικῶν συντελεστῶν, τὸ παραμύθι λέμε, γίνεται ὁ δδηγὸς ὁ καλὸς καὶ πεπειραμένος. Ἐὰν τὸ παιδὶ δδηγηθῆ ὁμαλὰ, στὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὰ ὡραῖα καὶ ὁμορφα, ἐπαγωγικὰ, στὰ δύσκολα καὶ σκληρὰ, τότε δὲν ἔχει νὰ φοβηθῆ ποτὲ τὸ πιθανὸ ναυάγιο, γιατὶ θὰ ἔχει προπαρασκευασθῆ. Βέβαια ἐδῶ ἔγκειται ἡ μαστοριὰ καὶ ἡ ἐπιδεξιωσύνη τοῦ παραμυθᾶ, ποὺ εἶναι ἕνας πραγματικὸς παιδαγωγὸς. Γιατὶ πρέπει νὰ σημειώσουμε ὅτιὅσο ὠφελεῖ τὸ παραμύθι τὸ ἴδιο μπορεῖ νὰ βλάψει, ἐὰν τὸ περιεχόμενό του εἶναι ἔξω ἀπὸ τὶς παιδαγωγικὲς ἀντιλήψεις, ἔξω, ἄν ὄχι ἀπὸ τὶς πραγματικότητες, τουλάχιστον ἀπὸ τὶς δυνατότητες πραγμάτωσης τοῦ ἰδεατοῦ. Ὁ ἥρωας, πρέπει νὰ εὑρίσκεται σὲ μιὰ ἑνότητα μὲ τὸ παιδὶ, ποὺ παρακολουθῆ τοὺς ἄθλους του. Δὲν μποροῦμε νὰ μιλᾶμε στὰ παιδιὰ τῶν ὀρεινῶν μας πληθυσμῶν γιὰ ὑποβρύχια καὶ γιὰ τὰ θηρία τῆς θάλασσας, ὅταν δὲν ἔχουν ποτὲ δεῖ τὸ γιαλό.

Βέβαια τὸ παραμύθι ἔρχεται γιὰ νὰ πάρει τὸ παιδὶ σ' ἕνα φανταστικὸ ταξίδεμα, μιὰ κι' ἡ φαντασία ἀνοίγει διάπλατα τοὺς οὐρανοὺς κι' ἀφίνει στὸ παιδὶ περιθώρια νὰ σκεφθῆ μόνο του καὶ νὰ ἀνοιχθῆ σ' ἕνα πέλαγο ποὺ τὸ ἴδιο θὰ ἔχει πλάσει. Αὐτὸ ὅμως εἶναι καὶ τὸ ἐπικίνδυνο σημεῖο τοῦ θέματος, μιὰ